

בש"פ 4773/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 4773/15

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 - ת"פ 36669-07-14 בבית המשפט
המחוזי מרכז

תאריך הישיבה: כ"ז בתמוז התשע"ה (14.7.2015)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר ועו"ד הילה אבלשטיין
בשם המשיב: עו"ד קובי סודרי

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים מיום 18.7.2015.

1. העובדות הצריכות לענין פורטו בהחלטתו של כב' השופט שהם מיום 7.10.2014 (בש"פ 6630/14) בערר
לגבי מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, ועל כן נקצר בתיאור הדברים.

ביום 19.11.2015 הוגש כנגד המשיב ושלושה אחרים כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של: קשירת קשר
לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק; לקיחת
שוחד לפי סעיף 290 לחוק; גילוי בהפרת חובה לפי סעיף 117 לחוק; הפרת חובת סודיות לפי סעיף 16 לחוק הגנת
הפרטיות, התשמ"א-1981; האזנת סתר שלא כדין לפי סעיף 2(ג) לחוק האזנת הסתר, התשל"ט-1979; ושימוש לרעה

בכח המשרה לפי סעיף 280 לחוק.

על פי המתואר בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית המשיב שירת כשוטר במשטרת ישראל בתפקיד רכז מודיעין ביחידת המטענים בלהב 433. מתוקף תפקידו הייתה למשיב גישה למאגרי מידע של המשטרה, כולל מאגרים המסווגים "סודי ביותר", וכן מערכת המודיעיני המשטרתי. הנאשם השני בכתב האישום (להלן: יפתח) היה חוקר פרטי, והשניים קשרו קשר לנצל את סמכויותיו של המשיב ואת גישתו למאגרי המידע המשטרתיים לצורך הפקת רווחים כלכליים.

באישום הראשון נטען כי המשיב גילה כי אדם פלוני, שהועסק על ידי הנאשם 4 בכתב האישום, הוא מקור מודיעיני משטרתי. המשיב ויפתח קשרו קשר עם אדם נוסף אשר פעל כמתווך (להלן: המתווך) בינם לבין נאשם 4, והציע לנאשם 4 את המידע אודות המקור המשטרתי תמורת \$100,000. הלה נענה להצעה, אך סירב לשלם את הסכום המדובר בטענה שאינו מכיר את השם שנמסר לו. לאחר מכן, המשיב עשה בירור נוסף במאגרי המידע המשטרתיים, וגילה שיש למקור כינויים נוספים. במטרה לאשש את הממצאים, ולשכנע את המשיב 4 שהמידע מהימן, המשיב הדפיס מסמכים מהמאגר ואלו צולמו על ידי יפתח שהעבירם למתווך על מנת שהלה יעבירם לנאשם 4. אין חולק אפוא כי גם על פי כתב האישום, למשיב לא היה כל קשר ישיר אל נאשם 4.

באישום השני מתואר כי בשני מועדים שונים ביקש המתווך מיפתח לבקש מהמשיב לעשות בירורים במאגרי המידע המשטרתיים אודות אנשים מסוימים. המשיב נענה לבקשות, והעביר את המידע המבוקש ליפתח וזה העבירו למתווך, פעם אחת תמורת \$2,000 ובפעם נוספת תמורת €1,800.

באישום השלישי מתואר כי המתווך פנה ליפתח, וביקש ממנו להתקין מכשיר האזנה ברכבו של אדם אחר (להלן: שטרית) תמורת סכום של \$8,000. לצורך כך, יפתח ביקש את עזרתו של המשיב, והשניים הגיעו לביתו של שטרית ביום 16.1.2014 בשעה 03:00 לפנות בוקר. המשיב הציג בחטף תעודת שוטר, הזדהה בשם בדוי ודרש משטרית את מפתחות הרכב. המשיב העביר את מפתחות הרכב ליפתח, שלקח את הרכב, התקין בו מכשיר האזנה, והחזירו. בהמשך, נתברר כי מכשיר ההאזנה שהותקן ברכב אינו פועל, והמשיב דרש משטרית לפגוש אותו בתחנת המשטרה במגרש הרוסים ביום 19.1.2014. באותה פגישה, בעת שהמשיב משוחח עם שטרית תוך שהוא יוצר מצג כי הוא מתעניין באפשרות להשיג דרכו מידע על העברות סמים ומנסה כביכול לגייס אותו למשטרה, יפתח נטל את מפתחות הרכב של שטרית ותיקן את מכשיר ההאזנה. בתמורה לכך, שילם המתווך למשיב וליפתח \$8,000.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בהחלטתו מיום 4.9.2014, קבע בית המשפט המחוזי (השופט מ' ברנט) כי קיימות ראיות לכאורה לגבי כלל העבירות המיוחסות למשיב, למעט ביחס לעבירות השוחד. לגבי עבירות אלו נקבע כי אין ראיות ישירות המעידות שהמשיב קיבל שוחד או כי ידע שיפתח אמור לקבל כסף בקשר לאישומים 1 ו-2. בהחלטתו מיום 2.10.2014, הורה בית המשפט המחוזי (השופט ד' עטר) לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. על החלטה זו עררה המבקשת לבית משפט זה. בהחלטתו מיום 7.10.2014 קיבל כב' השופט שהם את הערר (בש"פ 6630/14 הנ"ל), בקובעו כי כי ממארג הראיות הישירות והנסיבתיות עולה סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בכלל העבירות המיוחסות לו. עוד נקבע, כי בהתחשב במסוכנות הנשקפת מהמשיב, אין מקום לשחררו לחלופת מעצר.

4. ההליכים בתיק העיקרי: שמיעת הראיות החלה ביום 22.1.2015, והתקיימו ארבע ישיבות בהן נסתיימה שמיעת עמוד 2

עדותיו של עד המדינה. ביום 26.3.2015 התקיים דיון בעתירה לגילוי ראיה חסויה, ונקבע כי על המשיבה לגלות ראיות חסויות או לחזור בה מהאישום השני. ביום 27.4.2015 הודיעה המבקשת כי לאור החלטת בית המשפט, היא חוזרת בה מאישום 2. ביום 7.6.2015 החלה שמיעת עדותו של יפתח, וזו נמשכה גם בישיבות שהתקיימו ביום 28.6.2015, 30.6.2015, וביום 6.7.2015. ישיבה נוספת להשמעת עדותו קבועה ליום 15.7.2015.

כעת, משעומדת להסתיים ההארכה הראשונה לפי סעיף 62 לחוק, שבה המבקשת ועתרה להארכה נוספת.

5. המבקשת מדגישה את חומרת העבירות המיוחסות למשיב, את מסוכנותו, ואת העובדה כי ניצל את מעמדו וסמכויותיו כרכז מודיעין לבצע עבירות חמורות, לחשוף מידע סודי אודות מקורות משטריים, ולהתקין האזנת סתר ברכבו של אזרח. נטען כי מסוכנותו של המשיב נובעת בעיקר מהחשש שמא יעשה שימוש במידע המשטרי הסודי האצור בראשו. אשר לקצב התקדמות המשפט, הרי שכבר התקיימו כתשעה מועדי הוכחות, עדותו של עד המדינה הסתיימה, ועדותו של עד תביעה מרכזי נוסף נמצאת בעיצומה של חקירה נגדית.

6. אין צורך להכביר מילים על חומרת המעשים המיוחסים למשיב, שהדליף לכאורה מידע מתוך מאגרים משטריים רגישים ומסווגים, ואף היה נכון לכאורה לחשוף את זהותו של מקור משטרי, על סיכון החיים הכרוך בכך. בהחלטתו הנ"ל של חברי השופט שהם, הועלה החשש כי המשיב יעביר מידע מסווג נוסף לגורמים שעלולים "לעשות בו שימוש שסופו מי ישרונו", ונקבע כי נוכח אופי המעשים המיוחסים למשיב, לא ניתן ליתן בו אמון לצורך שחרורו לחלופת מעצר.

7. הדברים נכוחים, אך אני סבור כי יש ליתן משקל לחלופת הזמן ולהתנהגותו של המשיב עד עתה.

כידוע, במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין האינטרסים הנוגדים של חזקת החפות והזכות לחירות של הנאשם, מול מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם אם ישוחרר. בין השיקול של מסוכנות הנאשם לבין חלופת הזמן קיים קשר, מעין "מקבילית כוחות" המשמשת אותנו בתחומי משפט רבים. ככל שההליך המשפטי מתארך, כך גובר אינטרס החירות של הנאשם וגובר המשקל הניתן לחזקת החפות ממנה הוא נהנה ביחס לאינטרס של שלום הציבור וביטחונו. ודוק: אין משמעות הדבר כי חלופת הזמן כשלעצמו מאיין את משקל האינטרסים הציבוריים, ועל בית המשפט לבחון את התמונה בכללותה על רקע השיקולים הנוספים, אך תוך מתן משקל לחלופת הזמן.

8. גם בהנחה כי המשיב שווה כיום במעצר בתנאים של הפרדה זוגית, כפי שהצהירה המבקשת, הרי שבחלופת 13 חודשים מיום מעצרו של המשיב, כשהוא בחיכוך עם גורמים פליליים ועבריינים בין כתלי בית הסוהר ובנסיעות אל בית המשפט וחזרה. יש להניח כי היו למשיב די והותר הזדמנויות להדליף ולחשוף מידע נוסף האצור בראשו, אם בכלל, אילו חפץ בכך (וזאת אף מבלי להידרש לטענות עובדתיות שהעלה המשיב, כמו הטענה שאינו נמצא בפועל בהפרדה של ממש).

9. בשלב זה של המשפט, ברי כי לא יהיה די בהארכה הנוכחית וככל הנראה גם לא בהארכה שלאחר מכן. עדיין לא נקבעו מועדים נוספים ביומנו של בית המשפט, הפגרה בפתח, ולאחר הפגרה ממשמשים ובאים חגי ומועדי תשרי. פרשת התביעה רחוקה מלהסתיים: יש לקחת בחשבון כי המשיב אינו הנאשם היחיד בתיק, ככל הנראה תוגש בקשה

להסרת חסיון של ראיות נוספות, וכפי שהצהיר בא כוחו, "באמתחתו" כעשרה עדי הגנה.

10. בהתחשב בתנאי המעצר הקשים במיוחד של המשיב; בהתחשב בכך שהמשפט עדיין בעיצומו; בהתחשב בכך שהמשיב לא גילה כל סימן שבדעתו "לנקום" במערכת ממנה בא, וחזקה עליו כי בעקבות מעצרו הבין והפנים את גודל המחיר שהוא עלול לשלם אם יחטא במעשים כמו אלה המיוחסים לו בכתב האישום; בהתחשב בכך ששירות המבחן מצא כי המפקחים המוצעים מסוגלים לשמש כמפקחים סמכותיים, אחראים, מחויבים ומציבי גבול – בהתחשב בכל אלה, אני סבור כי ניתן להקהות עוקצה של המסוכנות הנשקפת מצד המשיב, בדרך המחמירה של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני על פי סימן ג1 לחוק המעצרים (כפי שנכנס לתוקפו ביום 16.6.2015, וראו בש"פ 4658/15 רונאל פישר נ' מדינת ישראל בפסקה 5 (9.7.2013)). לכך יווספו המפקחים וההגבלות כמפורט בהחלטתה של כב' השופטת עטר מיום 2.10.2014.

11. לאור ההוראות הרבות הקשורות במעצר בפיקוח אלקטרוני, ראוי כי הערכאה הדיונית היא שתסדיר את הליכי המעצר על פי פרק ג'1 לחוק. לכן, אני מורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי על מנת שיקיים בהקדם את כל הפרוצדורה הצריכה לעניין זה. על מנת לחסוך בזמן, אני מורה כבר כעת למנהל הפיקוח האלקטרוני להגיש דיווח כנדרש לפי סעיף 22ב(ג) לחוק המעצרים, כאשר מקום הפיקוח הוא רחוב הנח"ל 16, רמת-גן.

למען הסר ספק, בית משפט קמא רשאי לפעול בגמישות וכחוכמתו בכל הקשור לתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, ולסטות מהמגבלות והתנאים שנקבעו בהחלטתה של כב' השופטת עטר מיום 2.10.2014, לרבות החלפה/הוספה/הפחתה של מפקחים, ערבויות והגבלות, והכל על פי שיקול דעת בית המשפט, וככל שמי מהצדדים יבקש זאת.

12. בשלב זה, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטת בית המשפט המחוזי לגבי הסדרת המעצר בפיקוח אלקטרוני והמגבלות והתנאים הנוספים, כאמור בסעיף 11 לעיל.

ניתנה היום, כ"ח בתמוז התשע"ה (15.7.2015).

ש ו פ ט